



સલામી સવારની.. ધાંધલ-ધમાલ સિવાય ક્યાં કામ-કાજ ચાલે છે? ઘાચ ટાંટિયા ખેંચ, બધી જગ્યાએ આજ ચાલે છે! વાજ આવી ગઈ છે પ્રજા વાજ નથી નેતાઓને - અહીં ઇટાલીયન પોપાંબાળનું રાજ ચાલે છે..

ચૂતેલી સેના અને રેડા સીમાડા - સસ્તી શહીદી! ચીની ઉદરો, પાકિસ્તાની મગરો વટાવે હદ! દારૂકુ

ચિંતન નવ વચ્ચે નવ છત્રં નવ્યા સ્ત્રી નૂતન ગૃહમ્ । સર્વત્ર નૂતન શસ્ત્રં સેવકાન્ને પુરાતન ॥ 'વચ્ચે નવું, નવી છત્રી, સુવાન નવપરિણીતી સ્ત્રી, નવું ઘર - આ બધાં નવાં હોય તો સારાં ગણવામાં આવ્યાં છે પરંતુ સેવક અને અજ્ઞ આ બંને તો જૂના એટલાં સારાં - એમ કહેવાયું છે.' સંસાર વ્યવહારમાં નવી વસ્તુઓનું મહત્ત્વ છે લોકો નવાનો આગ્રહ રાખે છે. પરંતુ જૂનો-વિશ્વાસુ-વફાદાર નોકર-ઘરકામ ઉપરાંત-ઘરની સંભાળ અને ઘરનાં ચારિત્ર્ય-વહેવારો-સંબંધોનો પણ ખ્યાલ રાખે છે. આવા નોકર-ચાકર કચારેક કુટુંબીજનથી પણ વધારે મદદરૂપ અને સહાયરૂપ થતા હોય છે. કેટલીકવાર તો એના પરોપકાર એટલા બધા હોય છે જેનો બદલો પણ ન વાળી શકાય. ઘરનાં સભ્યથી વિશેષ આવા જૂના ચાકર હોય છે. અજ્ઞ પણ જૂનું એટલું સોનું કહેવાય છે જૂનું અજ્ઞ પણ અને વધારે મિહાસવાળું બને છે. અહીં નવું વચ્ચે, નવી છત્રી, નવું ઘર અને સુવા-નવપરિણીત સ્ત્રી નવાં હોય ત્યાં સુધી સારાં રહે છે. ઘર જૂનું ઘાચ એટલે ખર્ચ માગે, સ્ત્રી જૂની ઘાચ એટલે 'ફરિયાદો' વધે. જૂનું વચ્ચે જીવે ઘર બચે. જૂની છત્રી કાગડો ઘર બચે.

સુવિચાર • જ્ઞાન મેળવી શકાય છે જો ચિંતન કરી શકીએ... સંસ્કાર મેળવી શકાય છે, બે વિનય બની શકીએ - સ્વીરામ શર્મા • લાગણી નથી, દર્દ નથી, પ્રેમ નથી એવા હૃદયને કોઈ ઇચ્છાનો અધિકાર નથી - સ્વામિ વિવેકાનંદ • કોઈ તમારા પર અંધો વિશ્વાસ રાખે, ત્યારે સાબિત ના કરતા કે તે ખરેખર અંધ છે - સાધુ વાસવાની • જેમણે અહિંસા માટે આખું જીવન ખર્ચી નાખ્યું, આજે હિંસાના સૌથી મોટા કારણ પર જ એમનો ફોટો છે, એટલે કે ભારતીય ચલદી નોટો પર ગાંધીજીનો ફોટો છે - કાન્તિ ભટ્ટ • જ્યારે તમે સત્યના માર્ગ પર હોવ ત્યારે બાહ્ય દુશ્મનો અનેક ઊભા હોય છે, પરંતુ તમારી આંતરિક શક્તિઓ ખુબ મજબૂત બને છે - ગાંધીજી • સંબંધોમાં સ્વાર્થની હડવાશ સંબંધોની મીઠાશ ખતમ કરે છે - સાને ગુરુજી • બધા જ ધનવાનો મહાન નથી અને બધા જ મહાન લોકો ધનવાન પણ નથી - એસ. ભટ્ટાચાર્ય

બોધ કથા કેટલાંક મુસ્લિમ રાષ્ટ્રો કે નાના પણ સ્વતંત્ર વિચારશ્રેણી ધરાવતા બહાદુર દેશો જે તટસ્થ-નીડર હોય અને 'મિત્ર' બનાવવા લાયક હોય છતાં આપણી સરકાર, અમેરિકા-રશિયા કે ચીનના ગામ-અછાગામને કારણે આપણી ઇચ્છા છતાં તેમની સાથે મૈત્રી તો શું તેમનાં વિચારને પુષ્ટિબળ મળે એવું નિવેદન પણ નથી આપી શકતા આ આપણી નીતિની લાચારી નથી? વનનો રાજા સિંહ, અને દરિયાઈ વનની મહારાણી માછલી વેલ વચ્ચે મૈત્રી બંધાય બંને વચ્ચે ખાણી-પીણીનો 'વાટકી' વહેવાર હતો. સૂરસદના સમયે વાતચીત-તોફાનમસ્ત્રીની રમત થતી. એક સમુદ્રકાંઠે સિંહ વેલની રાહ જોતો હતો ત્યાં જંગલી પાડાંઓ આવ્યા અને સિંહને ઘેરી લીધો તેમનો સામનો કરવો સિંહ માટે અશક્ય હતું. જીવ બચાવવા ત્રાસ પાડી 'વેલ'ને મદદ માટે બોલાવી. વેલે દરિયામાંથી મોટું કાટ્યું અને પણ દૃશ્ય ખેંચ અદૃશ્ય થઈ ગઈ. સિંહે સામનો કર્યો. ઘાયલ થયો પણ પાડા થાકીને ચાલ્યા ગયા... પછી વેલે કાંઠા નજીક આવી. સિંહે રીસમાં કહ્યું, તારી આવી મૈત્રી! મને મદદ કરવા ન આવી! વેલે કહે, વનરાજ! આપણને સ્વભાવગત પ્રાકૃતિક બંધન હોય છે અને એની મર્યાદામાં જ રહેવું પડે તારી કે તમારી ઇચ્છા હોય છતાં આપણે એકબીજાને સહાય નથી કરી શકતાં! પ્રાકૃતિક સત્તા પાસે સામર્થ્ય લાચાર થઈ જાય છે. Email - sureshchandrabhatt18@gmail.com

નાની નાની અગવડોથી ત્રાસી ઉઠતા બૂમાબૂમ કરી મૂકતાં લોકોને જોઈ છું ત્યારે લાગે છે કે આ પ્રજા આઝાદીને લાયક નથી તેમને તકલીફ ઉઠાવ્યા વગર સગવડો ભોગવવી છે

પ્રિય સખી, બહુ જ થાક લાગ્યો છે સાંજે તો, સ્કૂલમાં આધારકાર્ડ કાઢવાની કામગીરી છે દિવસ ચાલીને પછી બંધ થઈ ગઈ. સરકારી તંત્રને પૂછવાના પ્રશ્નોના જવાબ માટે આવા પડવાં. ઘણાંને મેં સમજાવ્યાં છે કે, 'આ જ કામગીરી કલેક્ટર ઓફિસના જનસેવા કેન્દ્રમાં બારેય મહિના ૧૧ થી ૫ માં ચાલે છે. અહીં નાહકની ભીડ કર્યાં વગર ત્યાં જઈને કચાવી આવો!' 'પણ અહીં ઘર આંગણે આવતાં હોય તો છે...ક કલેક્ટર કચેરીમાં કોણ ઘડકા પાય?' મને વળતો પ્રશ્ન મળ્યો! બરાબર છે! જે ઘરડાં છે, અશક્ત છે, અપંગ છે તેઓને માટે સેક્ટરોમાં કામગીરી થઈ રહી છે. પણ જેઓ પુવાન છે, અશક્ત છે તેમણે તો કલેક્ટર કચેરી સુધી જઈને આધારકાર્ડ કાઢાવી લેવું જોઈએ ને! પણ ના! એટલીયે અગવડ ભોગવવી નથી અને પછી સરકારી તંત્ર માટે બૂમરાણને કાગારોળ મચાવવી છે.

નાની નાની અગવડોથી ત્રાસી ઉઠતા બૂમાબૂમ કરી મૂકતાં લોકોને જોઈ છું ત્યારે લાગે છે કે આ પ્રજા આઝાદીને લાયક નથી તેમને તકલીફ ઉઠાવ્યા વગર સગવડો ભોગવવી છે. આપણા દાદા કે દાદાના દાદા એ ગુમાલીની કે કટોકટી કે ચુકવ બપોતે જે તકલીફો વેઠી હતી તેના દસમાં ભાગનીય મુસીબતો વચ્ચે જીવી જતાં અને આજે સગવડો વચ્ચે આપણાત કરનારાઓની ભરમાર લાગી છે! આશ્ચર્યની વાત છે. ચુકવના સમયે દિવસોના દિવસો સુધી અંધારપટ રહેતો. કટોકટીના સમયમાં અનાજની તંગી થતી ને દિવસો સુધી એકનું એક દાન ખાઈને ચલાવી લેવું પડતું, થીંગડા પર થીંગડા મારીને એક છે - વચ્ચોમાં ગુજરાન થતું એ દિવસો બહુ જૂના નથી હોવા લોકો હસતાં મુખે જીવતાં અને મુશ્કેલીઓનો સાથે છતાં સામનો કરતાં. લાલબહાદુર શાસ્ત્રીની એક હાકલે આખા દેશના લોકોએ એક ટંક ભોજનનો ત્યાગ કર્યો હતો એવું મારા માતા-પિતા મને કહેતા ત્યારે સરકારે શું કરવું જોઈએ? કે સરકારની ટીલી નીતિઓનાં બચુગલો કોઈએ કુંડ્યા ન હતા. માત્ર સહકારની ભાવના સેવીને કપડાં દિવસો પાર કર્યાં, કારણ એટલું જ છે કે ત્રાસદી શું છે તેનો એ પ્રજાને ભલી ભાંતિ પરિચય હતો. આપણે તો છીછરામાં ડૂબવાની વાતો કરીએ છીએ. બે અણુબાંધને ઢેચા પર ઝીલ્યા પછી જાપાનીઓની શિક્ષા અને સમજણ હજાર ઘણાં વધી ગયા. ત્યાં મરવાની વાતો થતી નતી. જીવવાની અને જીવાડવાની વાતો થાય છે. આપણને તો ધંધામાં દેવાવું ફૂંકાય ત્યાં ચમદેવાની આહવાન શરૂ કરી દઈએ છીએ.

પડી કે આવી કોઈ છોકરી છે. એટલીના શબ્દોએ તેને પાછી સજીવન કરી. આ શબ્દો હતા સંવેદનાના. આ શબ્દો હતા ભયના. બંધન, પીડા, દર્દ, નફરત, હતાશા, અત્યાચાર, અસહાયતા અને દોષાત્ર માટે જેટલાં શબ્દો મળે તે બધાં જ એટી પૂજા નજીકથી જીવી હતી. એટીનું સાચું નામ એસ્થર હતું. માતા પિતા અને બે ભાઈઓ સાથે એટી હોલેન્ડના મીડલ બર્ગમાં રહેતી હતી. એટીને ઘણું-બહુ ભણવું હતું. શાળાનું ભણતર પુરું કરી તેણે એમ્પ્રટરેમ યુનિવર્સિટીમાં વકીલાતનો અભ્યાસ શરૂ કર્યો. સાયકોલોજી અને અભ્યાસોનો અભ્યાસ કર્યો. તેવામાં બીજું વિશ્વયુદ્ધ શરૂ થયું. હોલેન્ડમાં ચઢીઓ પર અત્યાચાર શરૂ થયા. ચઢીઓની હાલત ખોઈ એટી સમજી ગઈ કે હવે જેવમાં જવાના દિવસો આવશે, પરંતુ અભ્યાસ મિશોની સાથે તે ભાગી નહિ. તેણે કહ્યું કે હું સંતાઇને ભાગીને જીવન પૂરું નહિ કરું. હું લડીશ મારા જીવન પ્રત્યે વફાદાર રહીશ. અભ્યાસ બંધીવાન ચઢીઓ સાથે જીવીશ અને મરીશ પણ ડરીશ નહીં.

એસ્થર એટી કારાવાસમાં ઘડેલાઈ ગઈ. ૧૯૪૧ થી ૧૯૪૩ નો સમય કારાવાસમાં ગયો. આ દરમિયાન તેણે ડાયરી લખવાનું શરૂ કર્યું. ડાયરીનું શું થયે તેની તેને ખબર ન હતી. માત્ર જે વિચારો આવતાં તે ટપકાવતી. આ ડાયરી તેના મૃત્યુના ૪૦ વર્ષ પછી તેના એક મિત્ર મારફતે ફરતી ફરતી છેવટે ૧૯૮૧માં મૂળ કાચ ભાષામાં ડાયરી રૂબો. પ્રકાશિત થઈ. નાઝીઓના કારાવાસમાં જ એટીનું મૃત્યુ થયું પણ કેવી રીતે? તેનો કોઈ ઉલ્લેખ નથી.

કોણ હતી આ એટી? કોઈ સંત? કોઈ ફિલોસોફર? કે સાવ સીદી સાદી તમારા - મારા માંની એક છોકરી હતી? છતાં તે જીવનના અંત સુધી પોતાની રીતે જીવી અને જિંદગીની છેલ્લી ઘડી સુધી લડી. એટીના ડાયરીના યાદ રાખવા લાયક અને મમતાવાળા લાયક થોડાંક વાક્યો....

જીવનમાં મારા માટે જે ભયાનક તોફાનો નિયત થયેલાં હશે, એનાથી હું પલાયન નહિ થાઉં, શક્ય એટલી સુંદર રીતે આપતિઓ સામે ઊભી રહીશ. જે અનિષ્ટ અને દુર્વિનતા આપણને બીજામાં દેખાય છે તે આપણાં પોતાનામાં પણ હોય છે. જ્યાં સુધી જાતનું પરિવર્તન ન કરીએ ત્યાં સુધી જગતમાં કશું જ બદલી શકતાં નથી. જગતના તમામ જખ્મોને રૂઝાવવા માટેનું ઔષધ બનવાની આપણી તત્પરતા હોવી જોઈએ. માત્ર મનથી ભાંગી પડીને ઘણા લોકો મૃત્યુ પામે છે. મારે મારા પોતાના જ રસ્તે જવાનું છે તે બાબતે મને બળ આપે છે. આવી રહેલાં નવા ચુકવની તૈયારીનો એકમાત્ર માર્ગ એ છે કે કર્ણા અને પ્રેમને આપણાં હૃદયમાં જીવંત રાખીએ. આપણો પ્રેમ આ સમગ્ર સૃષ્ટિમાં વ્યાપ્ત થવો જોઈએ, એ વાત હું ચાતનાઓમાંથી શીખી છું. મારી અંદર એવું કશુંક બળકટ અને અવિનાશી તત્ત્વ છે જે મને કહી રહ્યું છે કે આનાથી વિપરિત સંજોગોને પણ હું સહી શકીશ. હું પ્રભુ, લોકોને હું ખૂબ ખૂબ ચાહું છું, કારણ કે પ્રત્યેક મનુષ્યમાં રહેલા તારા અંશને હું પ્રેમ કરું છું. તમે દુઃખી છો કારણ કે જગત જેવું છે તેવું સ્વીકારીને માણવાને બદલે તમે દોડાદોડ કરો છો કોઈ નવું જગત સર્જવા માટે. હું સૌ કોઈ સાથે એક એક એક પુરુષને ઝંખે છે જેના પર પોતાનું બધું જ ડહાપણ, ઉષ્મા, પ્રેમ અને સર્વાત્મક શક્તિઓ વ્યોચ્છાવર કરી શકે. એટીના આ વિચારો આપણાં સૌની હૃદયભાવના બને તે ફરિયાદોનો અંત આવી જાય. પણ શું એ શક્ય છે? કે એના માટે પણ ત્રીજા વિશ્વયુદ્ધની રાહ ખેવી પડશે? - તારી સ્વાતિ

સમીને પત્ર - સ્વાતિના રાગોલ

સુંદર સુગંધ ધરાવતાં લોબાનનું મધ્યમ કદનું વૃક્ષ થાય છે, તેનો ગુંદર બાવળના ગુંદર જેવો લાગે છે, લોબાનનો ધૂપમાં ઉપયોગ જગજહર છે

(ભાગ-૧) ગતાંકથી પહેલાનાં અંકે આપણે ગુંદર વિષેની પ્રાથમિક પરિચય અને અમુક ગુંદર (વૃક્ષોનાં ગુંદર) વિષે પણ પરિચય મેળવેલો. ગતાંક ચોમાસાના મિજાજન અનુલક્ષીને તેના પરનો ખાસ લેખ લખવામાં આવતાં એ શ્રેણીને શ્રેષ્ઠ લાગી ગયેલ. તો, ગુંદરને ઓળખવાની એ શ્રેણીનો બીજો અને અંતિમ ભાગ અહિં વાંચો...

એસિડ, કેલ્શિયમ, મેગ્નેશિયમ આદિ તત્ત્વો હોય છે. તે વાત-પિત્ત શામક છે. તેમજ બળ આપનાર છે. નબળાઈ-દૌર્બલ્યતાનો નાશ કરે છે. સુવાવડી સ્ત્રીઓનાં પાકમાં (કાટલામાં) તે ખાસ નાખવામાં આવે છે. • સાલેડાનો ગુંદર

સંસ્કૃતમાં શલ્કડી નામે ખાણીના વૃક્ષ સાલેડાની છાલમાં રીડો કરવાથી જે રસ બામે છે તે ગુંદરને સાલેડાનો ગુંદર કહે છે. તેને કુંદર પણ કહે છે. આ ગુંદર સંધિવાત - સાંધાના દુઃખાવા, આમવાત, તેમજ શરીરના અંગોમાં જકડાઈ જવા પર ખૂબ અસરકારક છે. આ ઉપરાંત મધુમેહમાં ગુમડા થયા હોય ખૂબ અસરકારક છે. આ ઉપરાંત મુખરોગ, અતિસાર, તાવ, દુર્ગન્ધ નાશક છે. હાલ આધુનિક સંશોધનો એ સાબોલાના ગુંદરને શ્રેષ્ઠ વેદનાહર ઔષધ તરીકે માન્યતા આપી છે આથી અનેક ફાર્માસીઓ આ ગુંદરમાંથી વિવિધ દવાઓ બનાવે છે. • મોચરસ

શેમળાના વૃક્ષની છાલ પર કીડાઓએ દંશ માર્યો હોય તેમાંથી જે ગુંદર બહાર આવે તેને મોચરસ કહે છે તે કફ અને પિત્તાનાશક છે. રક્તસ્થાવને અટકાવે છે. ઝાડા, મરડાં, હરસ, રક્તપિત્ત તેમજ સ્ત્રીઓના પ્રદર રોગોમાં પણ ખુબ ઉપયોગી છે. • વાંસ કપૂર વાંસના વૃક્ષમાંથી જે નિચરિસ મળે છે તેને વંશલોચન કહે છે. સ્ત્રી જાતિના વાંસના એક ખાસ રસ એકઠો થાય છે. તે વાંસકપૂર છે. તે રક્તસ્તંભક, શ્વાસ-કફ-શરદી દૂર કરનાર, મૂત્ર પ્રવૃત્તિ વધારનાર તેમજ તાવને મટાડનાર છે. શિલાયત પર પથ્થરમાંથી ઝરતો ગુંદર જ છે. તેના વિષે અગાઉ વિસ્તૃત ચર્ચા થઈ ચુકી છે. ઉપરોક્ત મુખ્ય ગણી શકાય તેવા ગુંદરનો પરિચય આપણે ટુંકમાં મેળવ્યો. જરૂર પડ્યે ચિકિત્સકની સલાહને અનુસરીને ઉપયોગ કરવો હિતાવહ છે.



ભીરોબોળ તે ગૂબળાના ઝાડ જેવું જ છે, તેની ડાળીઓ પર કાપો મુકીએ તો પ્રવાહી બહાર આવે છે તેને 'બીબ' કહે છે અને જ હિરાબોળ પણ કહે છે. સંધિવાત-સાઇટીકા તેમજ સાંધાના દુઃખાવાઓમાં આનો લેખ કરવામાં આવે છે. વિવિધ વાત વ્યાધિઓમાં તેનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. આ ઉપરાંત મુખ અને દાંતના રોગોમાં કોગળા કરવા માટે પણ ઉપયોગમાં લેવાય છે. • લોબાન સુંદર સુગંધ ધરાવતાં લોબાનનું મધ્યમ કદનું વૃક્ષ થાય છે. તેનો ગુંદર બાવળના ગુંદર જેવો લાગે છે. લોબાનનો ધૂપમાં ઉપયોગ જગજહર છે. આ ઉપરાંત ચાંદા-લા-પડવા હોય તેમાં લેખન કરાય છે. કાનના દુઃખાવામાં લોબાનના તેલનો ઉપયોગ થાય છે. આ ઉપરાંત સાંધાના દુઃખાવા-આમ વાત આદિ વાત વ્યાધિઓમાં લોબાનનો લેખ કરાય છે. • ગંધ મિત્રોજા : તેલીયા દેવદાર નામનાં ઉંચા વૃક્ષોની ડાળીઓમાં છેક કરવાથી જે નિચરિસ નીકળે છે. તેને ગંધ મિત્રોજા કહે છે. ગંધ મિત્રોજામાં પિત્તશ્લેષ્મણ દારૂ જે તેલ બને છે તે ટોર્ન્ટાઇન ઓઇલ તરીકે જગજહર છે. આ ઉપરાંત મિત્રોજાનું સત્ત્વ પણ બને છે. ગુંદરનો ઉપયોગ દ્રઢા પર લેખનારે તેમજ શ્વેતપ્રદરની ચિકિત્સા સ્વરૂપે થાય છે. • બાવળનો ગુંદર સામાન્ય રીતે આપણી મીઠાઈઓ, પકવાનમાં બાવળનો ગુંદર વપરાય છે. આ ગુંદરમાં અરેકિક

પર્યાવરણની વૈશ્વિક સમસ્યાનો ભારતીય ઉકેલ

પર્યાવરણ આજકાલ અત્યંત-સર્વત્ર ચર્ચા અને ચિંતાનો વિષય બન્યો છે. પાઠ્યપુસ્તકોમાં પણ એ વિષય સ્થાન પામ્યો છે. એના ઉપર રાષ્ટ્રીય અને આંતરરાષ્ટ્રીય પરિસંવાદો યોજાય છે. એના ઉપર વિચાર વધુ થાય છે, આચરણ અત્યંત અલ્પ! મનુષ્ય જેમ જેમ ભૌતિકતાને પંચે વળ્યો તેમ તેમ એ વધુ ને વધુ સ્વાર્થી - સ્વેકન્દ્રી બન્યો. શ્રેય અને પ્રેયનું ભાન એ ભૂલ્યો. વ્યક્તિગત સુખોપભોગની સામે સમગ્ર સૃષ્ટિનું અસંતુલન સર્જાય એમાં એને વાંધો નથી. સૃષ્ટિના હિતમાં એનું હિત સમાયેલું છે એ વાત મનુષ્ય ભૂલ્યો. જે મૂળભૂત તત્ત્વો-ચટકો થકી એનું અસ્તિત્વ ટકી રહ્યું છે એ જ તત્ત્વોનો અક્ષય બગાડ એ કરી રહ્યો છે. સંત તુલસીદાસજીએ કહ્યું છે - ક્ષિતિ - જલ - પાવક - ગમ - સમીરા પંચતત્ત્વ યદ બળા શરીરા ક્ષિતિ એટલે ધરતી... માટી. ધરતીમાતાના અગણિત ઉપકારો એને યાદ કરાવવા ઋષિઓએ ગાયુ - સમુદ્રવસને દેવી પર્વતસ્તવ નમંડલે

મનુષ્ય માત્રને પ્રકૃતિ સાથે જોડવો જોઈએ, પ્રકૃતિને પ્રેમ કરતાં શીખવવું જોઈએ. કવિઓ માટે તો પ્રકૃતિ કવિતાનો વિષય છે. ઘણાએ ઘણું લખ્યું છે. આવી શેરી પદ્ય-ગદ્ય પંક્તિઓ માણવાથી પણ પ્રકૃતિ પ્રત્યેનો પ્રેમ વિકસે છે. રાજેશ વ્યાસ કહે છે કે - ચલ બધું ભૂલ્યોને સાગર માણીએ આંખની સામે છે ઇશ્વર માણીએ ગુણવંત શાક કહે છે - પક્ષીઓ પ્રાર્થના નથી કરતાં એમનું મોન છે જે એમની પ્રાર્થના! પક્ષીઓ કીર્તન નથી કરતાં એમનો કલવર એ જ એમનું કીર્તન! પરોઢિયે કલવર ગીલવાનું કામ માત્ર કાન પર છોડવા જેવું નથી આપણા સમગ્ર અસ્તિત્વને એકઠું કરીને

ચર્ચા સભા - હર્ષદ પ્ર. શાહ

વિષ્ણુપત્ની નમસ્તુભ્યં પાદસ્પર્શ કમસ્વ મે । જે ધરતી મનુષ્યને ધન-ધાન્ય-ફલ આપે છે એ જ ધરતીમાતાને પ્રદૂષિત કરતાં એ અચક્રાતો નથી. મનુષ્યનું પ્રત્યેક કર્મ ધરતીને પીડે છે. પ્રતિ વર્ષ કરોડો વૃક્ષોના છંદનને કારણે રણવિસ્તારનો વધતો જતો ફેલાવો અટકાવી શકી નથી તો ૨૦૨૫ ના વર્ષમાં એશિયા પ્રદેશ વિસ્તારમાં મોટા ભાગની વસ્તી ભયંકર ભૂખમરના ગર્ભમાં ધકેલાઈ જશે. દક્ષિણ યુરોપના કેટલાક ભાગો સુકા રણમાં ફેરવાઈ જશે. ૬૦,૦૦૦ વર્ષ પહેલાં સહરાનું રણ હરિયાળું પ્રદેશ હતો. કચ્છનો રણપ્રદેશ પણ ભૂતકાળમાં લીલાછમ જંગલોથી ઊભરતો હતો. ૨૧મી સદીમાં ધોમધમતા તાપ અને દુષ્કાળને કારણે દક્ષિણ આફ્રિકાની અનાજ ઉગાડવાની ક્ષમતા ઘટી જશે. કરોડો લોકો ભૂખમરના ભોગ બનશે. લગભગ ૫૦૦૦ જેટલાં મોટા રાસાયણિક કારખાના વિશ્વભરમાં ઝેરી પ્રદૂષણ ફેલાવી રહ્યાં છે. જળ બની રહ્યું છે ઝેર. નદીઓ અને સાગરો રાસાયણોથી ઊભરારી રહ્યાં છે.

કલવરને રોમરમથી પામવાનો છે. સુરેશ દલાલ કહે છે... મેં વહેલા ઝરણાને જોયું ત્યારે મને ખબર પડી કે પહાડ પણ પીગળી શકે છે રક્ષા દવે વળી કુદરતની કમાલની વાત કરે છે... કહા ઓરું ને મહાલો પામું, કોણ અટકાવક ઊગાડ? એ તો સાહેબ ખરો કમાલી! મારો સાહેબ ખરો કમાલી! દેખીરી રીતે એમ લાગે કે આવી કવિતાઓથી તે વળી પ્રકૃતિપ્રેમ જાગતો હશે? પણ, પ્રકૃતિપ્રેમમાં બીજા વાવવાનું કાર્ય તો એનાથી જરૂર થાય છે. પ્રકૃતિપ્રેમ જગડવા આદર્શ પણ સ્થાપવા જોઈએ. કવિઓ, વિનકો એ પર્યાવરણ પ્રેમીઓએ શ્રદ્ધાપૂર્વક પ્રકૃતિ પ્રેમમાં બીજા રોપવા જોઈએ અને પુરુષાર્થોએ એની ઉપર આદર્શ વ્યવહાર દ્વારા ખાતર-પાણી કરવાં જોઈએ. તો જ એનું પરિણામ મળે. મકરંદ દવેની એક સુંદર પંક્તિનો ઉલ્લેખ કર્યા વિના રહી શકતો નથી...

પૃથ્વીના વાતાવરણમાં કમશ: થઈ રહેલો ઓઝોન પડળનો નાશ, કાર્બન ડાયોક્સાઈડ વાયુનું સતત વધવું જતું પ્રમાણ, પૃથ્વીના તાપમાનમાં અસહ્ય વધારો, હવા, પાણી અને જમીનનું પ્રદૂષણ, જંગલો અને વન્ય પ્રાણીઓનો નાશ, જમીનનું ધોવાણ અને રણપ્રદેશનો વધતો જતો વિસ્તાર, ચેપી રોગોનો ફેલાવો, પાણીની તીવ્ર ખૂંચ, કુદરતી સ્ત્રોનો વિષમ ઉપયોગ જેવા અસંખ્ય પરિબળોને કારણે ૨૧મી સદીમાં પૃથ્વીની હાલત નરકથી યે બદલત બની જશે. ૨૦૨૫ પછી પૃથ્વી કમ્પ્રેસ્ટાન બની જાય તો નવાઈ નહીં. વધતા જતાં પ્રદૂષણ અને પર્યાવરણની ખોરવાતી જતી સમસ્યાને કારણે આપણે આપણી નંદનન સમી દિવ્ય વસુંધરનું અસ્તિત્વ કમશ: જોખમાનું જઈ રહ્યું છે. પર્યાવરણની વૈશ્વિક સમસ્યા છે, જેનો ઉકેલ ભારત પાસે છે. ભારતીય જીવન - દર્શન કેવળ મનુષ્યોના હિત - સુખનો વિચાર કરતું નથી, પણ સચરાચર જીવન - સમગ્ર જડચેતન સૃષ્ટિના સુખમય અસ્તિત્વનો વિચાર કરે છે. ભારતીય જીવનશૈલી સહ-અસ્તિત્વના મધુર સિદ્ધાંત પર રચાયેલી છે. તો ચાલે, આ સમસ્યાના ઉકેલ માટે ભારતીય જીવન-દર્શનમાં પ્રેરણા કોઈ... • પ્રકૃતિ માટે પ્રેમ જેને આપણે પ્રેમ કરીએ છીએ તેને નુકશાન નથી પહોંચાડતા. માટે